

همبستگی جهانی کارگری یک ضرورت و سلاح برای پیشبرد مبارزه طبقاتی

کارگران در سراسر جهان جز مبارزه متحدانه خویش و پشتیبانی همطبقه ایهایشان راه و چاره دیگری ندارند. متن ریر را من امروز با یک نامه اعتراضی از قدراسیون جهانی کارگران خواربار و کشاورزی و هتل و رستوران در یافت کردم. این نوشته حکایت کارگرانی است که می خواهند تشکل کارگری خویش را برای دفاع از منافع روزمره و آینده شان به وجود آورند. آنها بعنوان مختلف از سوی کارفرمایان و مدیران حریص و پر طمع مورد بازخواست قرار گرفته و در پناه دولت های ضد کارگری موجود، مورد توهین و آزار و اذیت قرار می گیرند و در نهایت از کار اخراج می شوند. کارگران پس از آنکه خود در محل با صاحبان پول و سرمایه ی دزدیده شده از قبل ارزش اضافه شان و نیروهای سرکوبگر حامی سرمایه داران دست و پنجه نرم می کنند، بسوی همطبقه ایهایشان دست یاری دراز می نمایند. ما وظیفه داریم که در این مواقع با هر وسیله ای که در دست داریم، از همکارانمان و خانواده هایشان به دفاع برخیزیم. من این متن را با این امید ترجمه و انتشار می دهم.

حمید قربانی
۲۰ آوریل ۲۰۱۰

کارگران هتلی در اندونزی برای دیدار با رئیس جمهوری کشور و اجرای عدالت راه طولانی را طی کردند

Brådskannde åtgärder 19-04-2010

اقدام فوری
۱۹-۴-۲۰۱۰

کارگران اخراج شده هتل ۵ ستاره بادونگ کراند آکو ایلو مجبور شدند برای ملاقات با رئیس جمهور کشور اندونزی نزدیک به ۲۵۰ کیلومتر راه را با پای پیاده طی کنند، آنها هنوز انتظار می کشند که آیا رهبر کشور آماده است که قانون نوشته شده اندونزی را که اقدامات ضد اتحادیه ای صاحبکاران را جرم می شمارد رعایت کند و یا نه؟ در اکتبر ۲۰۰۸ مستخدمین و کارکنان یک هتل محلی عضو فدراسیون هتل های کشور (SPMHGAB) به مدیریت هتل اطلاع می دهند که آنها یک اتحادیه ای کارگری در هتل تشکیل داده اند. رئیس هتل ۹ نفر از رهبران اتحادیه را به اتاق خود فراخواند و حکم اخراج آنها را به دست شان می دهد، بدون اینکه نامه ای در رابطه با اخراج کارگران برای آنها ارسال داشته باشد. از آن تاریخ تا کنون تعداد ۱۳۷ نفر از اعضای اتحادیه را اخراج نموده است.

اتحادیه با اقدامی جواب این عمل ضد کارگری را داد که شکایتی را تنظیم نموده به پلیس تحویل داد که مسئول هتل قانون رعایت حقوق کارگران و کارکنان در ایجاد تشکل آزادانه کارگری را زیر پا گذاشته و مرتکب جرم شده است. این قانون را کشور اندونزی در سال ۲۰۰۰ پس از امضای کنوانسیون ۸۷ سازمان جهانی کار ILO به تصویب رسانده است. این قانون صاحب کاری که کارکنان خویش را به علت اینکه می خواهند از حق خویش در به وجود آوردن آزادانه تشکلات کارگری استفاده کنند، مجازات نماید را مجرم شمرده و قابل تعقیب دانسته و مجازات برایش تهیه دیده است. مجازات چنین عملی طبق همین قانون تا ۵ سال زندان و یا پرداخت ۵۰۰۰۰ دلار آمریکا بعنوان جریمه می باشد. اگر چه این قانون تا کنون خیلی به ندرت اجرا شده است.

بر اثر مبارزه و اعتصاب کارگران هتل و باصطلاح فشار از جانب اتحادیه ی اروپا، پلیس در این رابطه تحقیقاتی را به انجام رساند، اما در یولی پارسال پلیس اعلام کرد که به علل کمبود شواهد و قرائن تحقیقات در مورد جرم واقع شده را متوقف کرده است.

در اول آپریل امسال رهبران اتحادیه ی مترقی **گراند هتل آکو ایلو** طی یک نامه به رئیس جمهوری **سوسیلو بامبانگ یودو هیونو** اعلام کردند که از **باندونگ** به قصر او **درجاکارتا** پایتخت کشور برای انجام یک مصاحبه با او راهپیمائی خواهند کرد.

۵ کارگر اخراج شده عضو اتحادیه، روز ۵ آپریل راهپیمائی خود را شروع و در ۱۲ آپریل به **جاکارتا** رسیدند. در بین این راه طولانی آنها مورد استقبال و پشتیبانی اعضای فدراسیون کارگری اندونزی به نام (FSPM) و دیگر اتحادیه ها قرار گرفتند. آنها شب را در محل اتحادیه بسر برده و از جانب همطبقه ایهایشان مورد تشویق قرار گرفتند. در جاکارتا نیز تا کنون آنها از مهمان نوازی و پشتیبانی اعضای اتحادیه ها برخوردار بوده اند. اعضای اتحادیه ها با حضور این ۵ تن کارگر دلیر و حقتطلب در مقابل هتل باندوران تظاهرات کرده و خیابانها را تا قصر رئیس جمهوری با باندورول و شعار پیمودند. تا کنون رئیس جمهوری علاقه خویش را برای ملاقات با این ۵ رهبر نشان داده است. دولت اندونزی تا کنون به شکایت (IUF) جوابی در این رابطه نداده است. این شکایت را

کمیته آزادی تشکیل اتحادیه سازمان جهانی کار پارسال به دولت این کشور ابلاغ کرده است. کارکنان هتل هر روز به اعتراض خود ادامه می دهند و اتحادیه های کارگری در جاکارتا اعلام کرده اند که در روز اول ماه مه امسال از این کارگران پشتیبانی خواهند نمود.

تا کنون مدیریت گراند هتل آکوایلو به مجازات اعمال ضد کارگری خود نه رسیده و دولت نیز از انجام وظیفه و رعایت قانون خویش سرپیچی کرده است. در خواست اتحادیه خیلی ساده است: فورن و بدون قید و شرط تمام اخراج شدگان بسر کار برگردانده شده و حقوق و مزایا زمان گذشته آنها بدون کم و کسری پرداخت گردد. و دیگر اینکه آزادی ایجاد اتحادیه و فعالیت اتحادیه ای در گراند هتل برسمیت شناخته شود.

این کارگران قهرمان هیچ احتیاجی نداشتند برای اینکه نشان دهند، حقوق شان نباید پایمال شود، حدود ۲۰۰ تا ۲۵۰ کیلومتر راهپیمائی کنند. شما می توانید بوئسیله فرستادن یک نامه به رئیس جمهوری و دولت اندونزی از این کارگران پشتیبانی کرده و به مسئولین کشور یادآوری کنید که کارگران اخراج شده را با احترام ملاقات نموده و به حرف های آنها گوش فرا داده و به وظیفه خود در اجرای قوانین خویش عمل نمایند.

برای دیدن متن به انگلیسی و ارسال چنین پیامی به آدرس زیر مراجع کنید. در زیر متن یک عبارت کوتاهی است که نوشته شده است ، برای فرستادن پیام این جا را فشار دهید.

<http://cms.iuf.org/?q=node/326>